

for alle de andre; vi have saameget mere Grund dertil, som noget Lignende fandt Sted i 1847. Den ærede Finantsminister har sagt, at Færverne i 1847 havde været udelukkede fra Dyrtidstillæg; dette er heller ikke fuldkommen nøiagtigt; ved Resolution af 8de October 1847 blev der nemlig bevilget en overordentlig Gratification for Underbetjentene ved Handelen paa Færverne; en saadan Gratification blev bevilget hvert Aar, men dette Aar var den større end sædvanlig, i 1848 f. Ex. var den 300 Rbd. mindre end i 1847, og der er saaledes forekommet mig at være al Grund til at medtage Færverne, og altsaa slutte os til den ærede Forslagsstillers Ændringsforslag.

Finantsministeren: Det sidste Moment har været mig og er mig indtil dette Øieblik aldeles ubekjendt, at de nemlig i 1848 senere have faaet Noget. I en kongelig Resolution, som angaaer Dyrtiden i Almindelighed, som jeg har citeret, vare de udelukkede derfra; at de senere have faaet en større Gratification gjennem Handelen, er mig, som sagt, ganske ubekjendt. Derimod tror jeg, at det af det, som er anført af den ærede Rigsdagsmand for Færverne (N. Winther), fremgaaer, at det er rigtigt, hvad jeg har anført, at Priserne for Handelen ikke bestemmes efter Naturforholdene, men efter andre Forhold, og efter Omstændighederne ogsaa efter Billighed, og navnlig viste dette sig at være Tilfældet i det Tilfælde, hvor der var Meningsforskjel imellem Indenrigsministeren og mig, som jeg tidligere har berøvt. Det vil ogsaa iaar komme Færverne tilgode; thi de Priser, man der vil komme til at erlægge, ville efter al Sandsynlighed ikke blive saa høie, som de tilsvarende Priser ere herhjemme. Forøvrigt lægger jeg nu ikke synderlig Vægt paa, om dette Ændringsforslag vedtages eller ikke, fordi jeg fremdeles antager, at der vil ligge en væsentlig Modvægt mod den Udgift, som kan foranlediges ved Forslaget, deri, at der tages et væsentligt Hensyn til Naturalpræstationerne, saa at de ikke give Anledning til Lønningsstillæg.

N. Winther: Med Hensyn til det sidste Moment, der blev nævnt af den ærede Finantsminister, skal jeg blot tillade mig at hende Dømtærksomheden paa, at af de to Slags

Bestillingsmænd, som jeg har omtalt, nemlig Sysselmændene og Handelsbetjentene, have de sidste aldeles ikke nogen Lønning i Naturalydelse og Sysselmændene kun tilbeels, men den væsentligste Deel, eller idetmindste en stor Deel af deres Lønning bestaaer i Penge, og altsaa mener jeg, at denne Lov ogsaa burde komme dem tilgode, hvilket, som jeg allerede har tilladt mig at yttre, vilde være en sand Velgjerning.

Finantsministeren: Hvad Sysselmændene angaaer, er det meget tvivlsomt og vil beroe paa en nærmere Taxation. Af den Deel af deres Indtægter, der hidrører fra Naturalpræstationer, ville de jo ifølge Loven, som den er vedtagen ved 2den Behandling, i ethvert Tilfælde ikke kunne faae noget Dyrtidstillæg, og, om de overhovedet ville kunne faae Noget, vil afhænge af den Taxation, hvorefter man kommer til at udfinde, om de øvrige Lønningsvilkkaar for dem henhøre under de Bestemmelser i Loven, hvis Følge de Vedkommende kunne være udelukkede, nemlig ifølge Lovforslagets § 5, eller ikke.

Rosenørn: Jeg vilde blot tillade mig at oplyse, at jeg meget bestemt erindrer, at der i nogle Aar har været Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde tage Hensyn til Færingernes formeentlige Mangel paa Gyne til at betale Kornet efter den Pris, som vilde udkomme, naar man nøie fulgte de gældende Bestemmelser; men i de Aar, jeg sigter til, anfaae man sig saa stærkt bunden ved de bestaaende Resolutioner, der udtrykkeligt angive, paa hvilken Maade Prisen paa Kornet skal udregnes, at der fra Indenrigsministeriets Side ikke blev fremsat noget Forslag om at fravige disse Resolutioner. Man antog sig uberettiget dertil, og man troede ogsaa, at det var urigtigt; man troede, at det var den bedste Maade, hvorpaa Færingerne kunde vannes til en Frihandels Natur, at de sølte Virkningen af Conjuncturerne paa Varerne. Den ærede Rigsdagsmand for Færverne (N. Winther) har ogsaa engang her i Thinget talt om de udsugende Taxter, som han kaldte dem. Taxterne vare forfattede aldeles efter Reglerne; men disse Regler medførte, at Færingerne kom til at føle, at Kornet herne var dyrt, og,